

Oktatási
Minisztérium

K/8257 / 1

Ügyiratszám: 2533-1/2004

Tóth Ferenc
képviselő úr
részére

Fidesz – Magyar Polgári Szövetség
Frakciója

Budapest

Tisztelt Képviselő Úr!

A K/8257. számon beadott „Van-e kiegészítő pedagógiai pótlék?” című írásbeli kérdésére az alábbi választ adom:

1. 4. A „pótlék” kifejezés az Ön kérdésének a szövegekörnyezetében könnyen a bérpótlékot juttathatná a kollégák eszébe. Ezért válaszomat azzal kell kezdenem, hogy nem kívánunk visszatérni ahhoz a gyakorlathoz, amikor bizonyos iskolákban a tanulói összetételre hivatkozva „veszélyességi pótlékot” és más hasonló fizetés-kiegészítéseket adott az oktatásirányítás.

Határozott törekvésünk azonban, hogy az integrációs felkészítésben dolgozó iskolák munkáját anyagilag is elismerjük, s fontos a számunkra, hogy az egyes pedagógusok is érzékeljék munkájuk értékét.

2003 januárjától szerveződött meg az Országos Oktatási Integrációs Hálózat, amely ma már az ország négy régiójában 45 bázisiskolával nyújt módszertani segítséget az integrációs felkészítés és a differenciált oktatás területén az érdeklődő iskoláknak. A bázisiskolák ebbéli munkájuk támogatásaképpen pályázati úton mintegy 200 millió forint közvetlen támogatáshoz jutottak. A támogatás megítélésének elveihez hozzá tartozott, hogy azok a kollégák személyesen is anyagi elismerésben részesüljenek, akik kiveszik a részüket az integrációs pedagógiai rendszer módszertani elemeinek helyi megvalósításában, csiszolásában, terjesztésében.

2002. novemberében látott napvilágot a közoktatási intézmények működéséről szóló 11/1994 (VI. 8.) MKM rendelet 39/D. §, 39/E. §, és 54. § (7),(8),(9), amely bevezeti a képesség-kibontakoztató és az integrációs felkészítés fogalmát. A Magyar Köztársaság 2003. évi Költségvetéséről szóló 2002. évi LXII törvény 17.000 illetve 51.000 forint, a Magyar Köztársaság 2004. évi költségvetéséről szóló 2003. évi CXVI. Törvény pedig már 20.000 illetve 60.000 forint kiegészítő normatívát rendelt a képesség-kibontakoztató és az integrációs felkészítéshez.

A hatályos költségvetési törvény ezen felül 45.000 forint normatívát ad a nyelvoktató kisebbségi oktatáshoz, illetve ennek felét a kizárólag magyar nyelven folyó cigány kisebbségi oktatáshoz. A hátrányos helyzetű roma gyerekekkel folyó pedagógiai munka tehát optimális pedagógiai feltételek esetén 54%-kal megemelt normatívák mellett zajlik. Ilyen kiemelt anyagi megbecsülésben ennek a területnek még soha nem volt része.

2. A 2003. költségvetési év utolsó négy hónapjában integrációs felkészítésre 148.920.000 forintot fordított a költségvetés. Képesség-kibontakoztató felkészítésre ugyanebben az időszakban 136.765.000 forintot fordított a költségvetés. Ezek az összegek jelentősen növelik az iskolafenntartók költségvetését, tehát lényegesen javítanak éppen a legszegényebb települések iskoláinak pénzügyi pozícióin.

Az helyi döntések kérdése, hogy ez a jelentős finanszírozási javulás hogyan jelenik meg az egyes dolgozók pénztárcájában. Azok a fenntartók, azok az iskolavezetők, akik maguk is az integráció megvalósításáért dolgoznak, tudják, hogy kik azok a kollégáik, akik ezen a téren különösen áldozatos munkát végeznek. Az integráció a helyi társadalom döntésein alapszik, tehát a munka elismerésére vonatkozó döntések is helyben születnek.

3.A liberális oktatáspolitikai az alapítványi, magán és egyházi iskolákra úgy tekint, mint a közoktatásnak az önkormányzati intézményekkel egyenrangú szereplőire. Az állami normatívákkal együtt a közoktatás szabályai is egyaránt vonatkoznak rájuk. Így joggal elvárhatjuk, hogy ezek az intézmények kapcsolódjanak be a hátrányos helyzetű tanulók integrációját célzó erőfeszítésekbe. Sajnos bizonyos esetekben a magániskola, egyházi iskola létrehozásának és fenntartásának nyilvánvaló célja a különböző társadalmi helyzetű tanulók elkülönítése. Ezeket a törekvéseket nem támogatjuk.

A hátrányos helyzetű roma tanulók továbbtanulásának nehéz feladatát számos civil kezdeményezés vállalta fel az elmúlt években. A vállalt feladat szokatlan volta sok éven át lehetetlenné tette, hogy ezek a kezdeményezések megtalálják a helyüket a közoktatás rendszerében. Báthory János és Környei László államtitkár urak azzal hátrították el az együttműködést e szerveződésekkel, hogy „aki vállalta a felelősséget ilyen kezdeményezések elindításáért, az ne hárítsa az államra a finanszírozási igényeit”.

A jelenlegi oktatási kormányzat abból indul ki, hogy a leghátrányosabb helyzetű tanulók továbbtanulásának ügye kiemelten állami feladat. Ezért az Arany János Tehetséggondozó Program felülvizsgálatának eredményeképpen létrehoztuk az Arany János Kollégiumi Programot, amely a pályázati feltételek teljesítése esetén megfelelő finanszírozással befogadta ezeket a kezdeményezéseket.

A Phare program „Roma közösségi házak” támogatási programjában 38 közösségi ház nyert el egyenként mintegy 30 millió forint támogatást éppen abból a célból, hogy a roma civil társadalom megerősödjék, és valódi befolyással lehessen a közoktatási rendszerre.

A közoktatási törvény módosítása során a 95.§ 1) bekezdés m) pontjában definiálta az Országgyűlés a „tanoda” fogalmát. A tanoda módszer, szervezeti megoldás, a francia ZEP rendszer tanulságait alapul véve hatékony megoldás a civil kezdeményezéseknek a hátrányos helyzetű diákok érdekében történő kamatoztatására. Szakmai ellenőrzésük és finanszírozásuk megoldása az előttünk álló hónapok feladata.

Összefoglalva elmondhatjuk, hogy az integráció feladatai kiemelt támogatásban részesülnek az oktatásirányítás részéről, s az anyagi elismerés a helyi döntéseken keresztül a leghátrányosabb helyzetű tanulók esélyeinek javítását célozza.

Budapest, 2004. január 28.,

Üdvözlettel:

Magyar Bálint

2004 JAN 30